

Jaderské moře, Rudé moře, Karibik nebo Velký korálový útes v Austrálii jsou místa, kde se člověk může setkat tváří v tvář muréně, pochodující hvězdici, fantasticky barevným korálům anebo hmatatelné historii v podobě ponurých lodních vraků na dně. Každé léto se vrací řada Čechů s videokazetami exponovanými v různých hloubkách, které při pozdější projekci jako by tvrdily: tady byl jenom bůh Poseidon, Jean Cousteau a já! Lze se mezi potápěči po známých doptat třeba na zážitky ze superponurého ponoru na vrak trajektu Salaam Express, který před pouhými deseti lety při nešťastné noční plavbě najednou pohřbil přes sedm stovek lidí a v kajutách jsou dosud jejich boty a v jídelně nádobí. Nebo naopak लेकर který našinec se už po jediné sezoně může pochlubit diákem, na němž – tvrdí on – je kromě jeho levého ramene také zadní ploutev úžasné přítulného delfína – „Ten stín v pravém růžku...“

Jenomže nechat na sebe útočit dojmy, a přitom nerisikovat v hlubině život, znamená nejprve projít kurz, alespoň ten základní, a být pod vodou sebejistý. Platí totiž, že panika tam dole znamená smrt. A mrtví potá-

Vzhůru dolů!

pěči jsou toho až příliš často smutným dokladem.

Nejprve je třeba najít tu správnou potápěčskou školu. Jistý si člověk může být tam, kde vyučuje instruktor se zkušenostmi z domácích rybníků i pořádně slaných moří. Je to první člověk, kterému čerstvý potápěčský učeň skutečně věří, a je jen dobře,

když na svou první „velkou“ výpravu – třeba na Jadran – jede právě se svým instruktorem za zády.

Kurz začíná obvykle suchou teorií v učebně a testy. Učení nikdo příliš nemiluje, ale pro potápěčovo přežití je třeba, aby si pamatoval: že čím hlouběji půjde, tím kratší dobu tam může zůstat, že na zádech v tlakové →

Potápění je krásné, nejprve je ale třeba se trpělivě učit. Život pod vodou za to stojí!

Slovníček

PADI – celosvětově uznávaná potápěčská škola

Tlaková láhev – to je to, čemu neznalí suchozemci říkají bomba

Maska – titíž mluví o „brelích“

Žaket, kompenzátor vztaku – pevná vesta, která nese lahev a jejíž vzduchové kapsy lze nafukovat a opět vyprazdňovat podle toho, zda potápeč chce stoupat, klesat nebo se v určité hloubce stabilně vyrovnat

Barotrauma plic – prudce se rozpínající vzduch potrhá plicní sklípky

Výstroj – žaket, tlaková lahev, plicní automatika, zátěž, brýle, ploutve a neoprenový oblek

Buddy – parták při ponoru. Nikdy se nepotápějte sami! Zní základní pravidlo přežití.

Snímky: Radko Pospíšil